

Στην Ίμβρο την Καθαρά Δευτέρα

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο:ethnos.gr

Την Καθαρή Δευτέρα, πρώτη μέρα της Μεγάλης Σαρακοστής, όσα σκεύη και δοχεία χρησιμοποίησαν της Αποκριές τα έπλυναν με αλισίβα, που την έκαναν με στάχτη για να είναι ο καθαρισμός τέλειος, ούτε μυρωδιά πασχαλιάτικου φαγητού.

Κάθε Σαρακοστή, δεν ήταν απλά μια χρονική περίοδος που προηγούνταν ενός σημαντικού θρησκευτικού γεγονότος, αλλά ήταν ένας κύκλος ημερών, μέσα στον οποίο η ζωή κυλούσε μ' ένα άλλο ρυθμό, διαφορετικό από τον άλλο χρόνο με κυρίαρχο στοιχείο τη νηστεία. Σαρακοστή και νηστεία ήταν ταυτόσημα και η νηστεία ήταν ουσία ζωής και όχι τύπος.

Στα χρόνια της γιαγιάς μου, η νηστεία που έκαναν σήμερα μου φαίνεται απίστευτη.

Πολλοί δεν έτρωγαν κρέας και ψάρι όλη τη Σαρακοστή, και κάθε Τετάρτη και Παρασκευή, όχι μόνο καμιά ζωοτροφή αναίμακτη, γάλα, τυρί, βούτυρο, αβγά και άλλα, αλλά ούτε λάδι έτρωγαν.

Πολλές γριές, τις τρεις πρώτες μέρες της Σαρακοστής, Καθαρή Δευτέρα, Τρίτη και Τετάρτη, δεν έβαζαν στο στόμα τους ούτε ψωμί. Κρατούσαν το λεγόμενο

“τρίμερο”. το πρώτο γεύμα που έτρωγαν μετά το “τρίμερο” ήταν το “μάτσι”. Ένα σοφό παρασκεύασμα για το άδειο στομάχι και τον εξαντλημένο από την πείνα οργανισμό. Με ζύμη από σταρένιο αλεύρι άνοιγαν πλατιά και λεπτά φύλλα, που τα λέγανε “φλουμάρια” και τα άπλωναν για να στραγγίσουν. Τα έκοβαν ύστερα σε ψιλά ψιλά κομματάκια με το χέρι και τα έβραζαν με νερό και μέλι, έκαναν δηλαδή ένα είδος μελόσουπας. Ζύμωναν επίσης μικρά σταρένια ψωμάκια, τις “γοργόπιτες”, τα έκοβαν τέταρτα, τα άλειφαν με μέλι και τα μοίραζαν στην γειτονιά.

Αυτά και άλλα πολλά έδιναν στον χαρακτήρα της ζωής ένα άλλο χρώμα, που σε πήγαινε προς το Πάσχα διαφορετικά από ο,τι σε πηγαίνει η ζωή σε μέρη αλλότρια...

Πηγή: dkaravasilis.gr